

เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและเสถียรภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

แนวทางการพัฒนาพื้นที่ : บทบาทที่แตกต่างกันในแต่ละภาค

เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการกระจายการพัฒนาที่เป็นธรรมในทุกพื้นที่ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 จึงได้กำหนดให้มีการพัฒนาพื้นที่ของประเทศที่สอดคล้องกับศักยภาพและบทบาททางเศรษฐกิจของพื้นที่ในระดับต่างๆ รวมทั้งพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมร่วมกัน ดังนี้

● **ภาคกลาง** ให้ความสำคัญกับการใช้ทุนทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอยู่ในพื้นที่ ควบคู่กับศักยภาพของภาคธุรกิจเอกชนในการพัฒนาฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมและบริการที่มีอยู่เดิมให้แข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพเกิดสมดุลกับสิ่งแวดล้อมและชุมชนมากขึ้น โดยเฉพาะใน**พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก** เพื่อเตรียมพัฒนาก้าวสู่ศูนย์กลางเศรษฐกิจของภูมิภาค ขณะเดียวกันรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์บริเวณที่ราบลุ่มภาคกลางให้เป็นแหล่งผลิตธัญญาหารของประเทศ ควบคู่ไปกับการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจสู่พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตก โดยมีการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิด

● **ภาคเหนือ** มุ่งอนุรักษ์แหล่งต้นน้ำลำธารให้มีความอุดมสมบูรณ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์แหล่งวัฒนธรรมล้านนาที่เป็นเอกลักษณ์ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงเป็นศูนย์กลางอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ โดยมีกลุ่มจังหวัด**เชียงใหม่/ลำพูน/ลำปาง/เชียงราย** เป็นศูนย์กลาง รวมทั้งอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

“

กำหนดให้มีการพัฒนาพื้นที่ของประเทศที่สอดคล้องกับศักยภาพและบทบาททางเศรษฐกิจของพื้นที่ในระดับต่างๆ รวมทั้งพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมร่วมกัน

”

และเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปผลผลิตการเกษตร เพื่อเป็นคลังผลิตอาหารของประเทศที่เชื่อมโยงผลผลิตการเกษตรกับที่ราบลุ่มภาคกลางโดยมีกลุ่มจังหวัด**พิษณุโลก/นครสวรรค์**เป็นศูนย์กลาง

● **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นประตูเชื่อมโยงกลุ่มประเทศอินโดจีน โดยมี **หนองคาย/มุกดาหาร/นครพนม** เป็นประตูค้าชายแดนของภาค และมี **อุบลราชธานี** เป็นศูนย์กลางหลัก ตลอดจนเร่งพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตรและการแปรรูปการเกษตร พร้อมทั้งพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจเชื่อมโยงภาคเหนือตอนล่างและพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกโดยมีกลุ่มจังหวัด**นครราชสีมา/ขอนแก่น**เป็นศูนย์กลาง

● **ภาคใต้** ใช้ศักยภาพของพื้นที่ที่ติดทะเลทั้งสองด้านให้เกิดประโยชน์ด้านการผลิตและการขนส่งสู่เอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ พร้อมทั้งพัฒนาเชิงอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ฝั่งทะเลอันดามันให้มีคุณภาพมาตรฐานระดับโลก โดยมีกลุ่มจังหวัด**ภูเก็ต/พังงา/กระบี่**เป็นศูนย์กลาง และสร้างความเชื่อมโยงด้านการผลิตกับพื้นที่ฝั่งอ่าวไทย โดยมี

กลุ่มจังหวัด**สงขลา/ปัตตานี**เป็นศูนย์กลางการค้า และการผลิตอาหารฮาลาลกับประเทศเพื่อนบ้าน

นอกจากนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ยังได้ให้ความสำคัญกับการ**พัฒนาเมืองชายแดน**ให้เป็นประตูเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว โดยสนับสนุนการพัฒนาและเตรียมความพร้อมเมืองชายแดนที่อยู่ในพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก เชื่อมโยงระหว่างพม่า-ไทย-สปป.ลาว-กัมพูชา-เวียดนามและในพื้นที่เศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ เชื่อมโยงระหว่างไทย-พม่า-สปป.ลาว-จีนตอนใต้ (ยูนนาน) ด้วยการจัดระเบียบเมืองและชนบทชายแดน การพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจและการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตร่วมตามแนวชายแดน ควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ชนบทห่างไกลให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนและป้องกันปัญหาชายแดนและอาชญากรรมข้ามชาติ

โดยสรุป ในการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สามารถบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ของการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาค และการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้มแข็งสามารถรองรับการกระจายภารกิจด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของเมืองและชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้ ขณะเดียวกันสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการรวมกลุ่มเชิงพื้นที่ เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาที่เท่าเทียมกันในทุกพื้นที่ที่สามารถนำไปสู่ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ
